

Julehilsen fra Overmesteren

Nettene blir lengre og lengre, et sikkert tegn på at det nærmer seg jul, en hektisk og stemningsfull periode er foran oss. Pynta gater, opplyste butikker og hektiske folk som springer mellom butikkene for å rekke alle oppgavene som de selv har pålagt seg. Julia er i anmarsj og alt må skinne.

Men hva er jul? En kjøpefest, eller en tid til ettertanke og fred. Det er veldig lett å glemme at jul bør være en tid i hyggelig samvær med familie og venner. Vennskap, kjærlighet og sannhet er tre ord som bør brukes for å minne oss på at det finnes viktigere ting i livet enn fine ting eller et blankpussa hjem.

Brødre, la oss alle huske på hva som er det viktige i livet. Ta vare på dine og lev etter Odd Fellows regler som blant annet sier at den tjener seg selv best som tjener andre. Ved å tjene andre gir det oss en god følelse og om du lever uegennyttig, vil du sikkert oppleve å få mange gode venner.

Brødre, nå har Loge nr. 82 Vesterveg fungert med nytt kollegium i 3 måneder. Tre måneder som har brakt mer utfordring enn jeg tenkte da jeg sa ja til å bli logens Overmester.

Det har vært tre måneder med mye som har skjedd i logesammenheng. Det har vært et stort arbeid nedlagt for å klare å fylle alle posisjonene innen kollegiet og i nevnder, både valgte og utnevnte.

Som ansvarlig skulle en gjerne ønske at det var flere av brødrene som hadde anledning og vilje til å ta et embete selv om det ikke alltid passer så godt. Heldigvis er de aller fleste posisjonene besatt pr nå, kun lysmester er vakant.

Når vi legger vekk de utfordringene som vi har overvunnet, så har dette høstsemesteret vært innholdsrikt. Vi har fått fire nye medlemmer så langt, to nye ble innviet 12. oktober og to medlemmer har søkt om overgang fra annen loge. Men det stopper ikke der, vi har en ny innvielse av to nye medlemmer den 30. november slik at vi har en brutto tilgang på seks medlemmer innen årets utgang. Beklageligvis har vi mottatt en utmeldelse slik at netto tilgang vil bli 5 medlemmer. Tross alt et resultat som vi er meget godt fornøyd med.

Vi har også hatt to veteranfeiringer, først 50 års jublant bror Ingvar Omenås og dernest 40 årsjublant bror Ola Eliassen. Begge ble tildelt sine veteranjuveler av Distrikts Stor Sire Kristian Haugan assistert av sine storbedsmenn.

Vår venneloge nr. 151 Bolsøy i Molde feiret 10 årsjubileum den 6. november hvor logen vår var invitert. Fire av brødrene fra loge Vesterveg tok turen til Molde for å være med på feiringen til Loge Bolsøy. Alle Odd Fellow logene i Molde, Loge nr. 101 Fanne og Loge nr. 11 Veøy deltok i feiringa av Loge Bolsøy. Det ble framført to interessante

foredrag i logesalen og på ettermøtet ble det holdt flere humorfylte taler med etterfølgende gaveutdeling til jubilanten.

Vi skulle så veldig gjerne ha gjennomført den annonserte årsfest med damer, men plutselig var den 11. november der og det var ikke gjort noen forberedelser og vi måtte da innse at det ble ikke noen årsfest i år heller. Vi vil i stedet prøve å arrangere en fest for alle logene i Ålesund over på nyåret.

Den 14. desember skal vårt tradisjonelle julemøte gå av stabelen og selvfølgelig ønsker jeg meg mange av brødrene tilstede for å avrunde møtesesongen i Loge Vesterveg. Tankene vil gå til brøder som ikke lengere er med oss og en stille hilsen vil sikkert gå fra de som er tilstede når Julesang av Adams toner gjennom lokalet.

Til slutt vil jeg hilse til alle brødre av Loge Vesterveg med familie, en riktig god jul og et fredfullt nyttår. Velkommen tilbake i 2018 til et nytt og givende logear.

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

Odd Dagfinn Karlsen, OM.

Distrikt Stor Sire har ordet

Kjære Soga-lesere!

Adventstida er kommet, nå begynner innspurten for å få alt i orden til julehøytiden, advent er for mange en travel tid.

Det er mange tradisjoner knyttet til advent. Den 13. desember feirer vi Luciadagen, til minne om den sicilianske martyren Lucia. Hun var født på 280-tallet i Syrakus på Sicilia. Det er flere legender rundt historien om hva som skjedde med henne, da det ikke er klart hva som faktisk skjedde. Det som er sikkert er at hun led martyrdøden rundt år 300. De forskjellige legendene forteller om at Lucia bad til Gud om at moren, som var dødssyk, skulle bli frisk, og da det skjedde, brukte hun pengene som hun hadde fått av moren til å gifte seg for å gi gaver til byens fattige. Stattholderen på stedet likte kristendommen dårlig, og beordret henne drept da hun fortalte historien om moren til alle som ville høre.

Det måtte flere forsøk til før hun døde. Hun skulle blant annet ha blitt forsøkt brent på bål, men ilden rørte henne ikke.

Adventstida er travel, og i vår tid kjenner mange seg temmelig stresset over alt man skal rekke å ordne før jul. Også i det gamle bondesamfunnet var dette en hektisk periode. Det var tid for brygging, slakting og baking, alt måtte gjøres etter gamle og bestemte regler.

Alt det andre som skulle gjøres før julen ble ringt inn, ble ordnet julaftens morgen. Alt skulle gjøres i

rett tid, men det kan nok hende at mange måtte streve ekstra lenge utover natten lille julaften – da som nå.

Den 23. desember var gjerne vaskedag – bord og benker, vegger og gulv ble skrubbet. Til slutt måtte alle til pers i vaskestampen, julaftens morgen skulle alle være rene og ta på seg rene klær.

Jula er en spesiell høytid: Juletid – tid for håp, tid for glede og tid for omtanke.

Jeg håper at vi denne jula får tid til å vise omtanke for de som trenger det. Jeg håper at vi kan bruke litt av jula til å besøke noen som vi lenge har tenkt å besøke, men ikke «har hatt tid til».

Ellers ønsker jeg alle en fredelig julehøytid, og et godt, nytt år i 2018.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet

Kristian Haugan
DSS

Hymne til Josef

*Den unge Maria vandret
engang til Betlehem by
forteller den gamle legende
som alltid er like ny.*

*Det var ikke rom i herberget.
Men stallen var lun og varm.
Så fødte hun der sin første sønn
støttet av Josefs arm.*

*Stjernesoler og vismenn.
Hylder og englekor.
Hva tenkte den mørke Josef
som aldri mælte et ord?*

*Gjennomstrålet av himmelsk glans
lyste de hellige to.
Hva tenkte den mørke Josef
som bare var trofast og god?*

*Kanhende han svøpte sin kappe
litt bedre om barnet og moren.
Slik vernet han ordløs menneskets drøm,
den hellige Josef av Jorden.*

*Inger Hagerup (1905-1985)
Frå samlinga: **Strofe med vinden**, 1958*

Storrepresentanten har ordet

Gode brødre og andre lesere av SOGA.

Vandringen i Logen byr på stadige utfordringer, og for min del i embedet som Storrepresentant i 4 år. Listen som mine forgjengere har lagt, ligger høyt. Jeg må medgi at det var mer en pliktfølelse enn et «kall» som gjorde at jeg påtok meg embedet. For vi har alle avgitt et løfte om å tjene logen.

Vi nærmer oss jul og alt det julen innebærer med høytid, stress, god mat, tradisjoner, minner, tanker om de som har forlatt oss og forhåpentligvis kvalitetstid med de nærmeste. Våre sterkeste barneminner og tradisjoner er fra juletiden. Jeg vil komme tilbake til juletiden og det å være tilstede for hverandre på slutten av innlegget.

Jeg tenkte å benytte denne anledningen til å dvele litt ved ett av våre budord, SANNHET. Det å være sann mot våre omgivelser og ikke minst mot oss selv. Budordet gis nye og dypere forklaringer etter hvert som vi vandrer i logegradene og vi har sikkert våre egne tolkinge av hva sannhet betyr og innebærer.

Australske Bonnie Ware jobbet i flere år med å ta vare på pasienter som hadde få uker igjen å leve. Erfaringene hennes resulterte i boken «The Top Five Regrets of the Dying – A Life Transformed by the Dearly Departing» som handler om hvordan hennes eget liv ble forvandlet gjennom innsikten i hva de døende angret på i livet.

De fem sakene som pasientene angret mest og oftest på på dødsleiet var:

Jeg skulle ønske jeg hadde hatt mot til å leve et liv tro mot meg selv, ikke det livet andre forventet av meg. Når folk innser at livet deres snart er over og ser klart tilbake på det, er det lett å se hvor mange drømmer de ikke har fulgt.

Jeg skulle ønske jeg ikke hadde jobbet så hardt. De fleste mennene skulle ønske de hadde brukt mer tid på barna og partneren.

Jeg skulle ønske jeg hadde hatt mot til å uttrykke følelsene mine. De fleste hadde undertrykt følelsene sine for å unngå konflikt med andre.

Jeg skulle ønske jeg hadde holdt kontakten med vennene mine. Det å pleie gammelt vennskap blir nedprioritert i hverdagen, og er vanskelig å gjenoppta når de er døende.

Jeg skulle ønske jeg hadde latt meg selv være lykkeligere. Mange innså ikke før slutten at lykke er et valg.

Jeg har ikke tenkt å komme med noen oppfordringer eller formaninger knyttet til ovenfor stående, men det kan være til refleksjon og ettertanke for oss alle. For

min egen del har det hatt betydning for viktige valg i livet. Dette handler om å være SANN mot oss selv og andre.

Så tilbake til julehøytiden. Jeg har lyst å avslutte med et dikt av Jan Magnus Bruheim, som bror Ingvar Omenaas framførte ved sin tildeling av 50-års veteranjuvel og som også har fulgt meg. Det heter: «Um å bera».

*Skapte er vi te bera,
og lette børenes for kvarandre.
Til fånytt lever ingen.
Men våre eigne bører
skal vi bera åleine.*

*Stor og verdfull er sorgi
som ikkje kan delast av andre.
Men fatigsleg, liti og arm er den glede
som du vil ha åleine.*

*Hjelpelaus er den
som ikkje har nokon å hjelpe,
og vera god mot.*

*Lik tre utan sevjestraum
turkast han inn.
Den mannen bær tyngste bori
som ingen ting har å bera.*

God og fredfull Jul til dere alle!

Knut Rogne
Storrepresentant

Nytt fra Utenrikskomiteen

«Oh, det är schönt när mitt Stockholm er grønt»

Vår vennskapsloge i Stockholm «Nr 141 Dag Hammarskjöld» inviterer oss til å komme til Stockholm på besøk fra den 10. mai (Kr. Himmelfarts dag) 2018 til 13. mai 2018.

Det har vært gjort forsøk på å få til en slik tur både i 2013, 2014 og 2016 uten at vi har klart å få mange nok interessert.

Vi arbeider med programmet og har bare kunnet se på forskjellige alternativ til transport med avreise fra Ålesund 9. mai eller 10. mai og retur 13. mai 2018.

Alternativ I: (med buss og minimum 30 personer)

Turistbussen fra Ålesund 9. mai ettermiddag med stopp på Hafjell med middag om kvelden og frokost den 10. mai før avgang til Stockholm, med ankomst 10. mai ettermiddag.

Overnatting på Scandic Continental. Vår pris er inklusive frokost 11.12. og 13. mai.

11. mai 3 timers sightseeing i Stockholm med guide. Deretter dagen fri.

12. mai – fri til ettermiddag da det blir Høgtidsloge og Bankett i Ordenshuset.

13. mai – starter hjemturen. Stopp på veien for pause og mat, med sjåførsifte på Dombås og til Ålesund sen kveld.

Kostnad for buss, hotell kr 5.575,- pr. person i dobbeltrom. Tillegg for singelrom kr 2.500,-.

Dersom vi blir 40 personer, går prisen vesentlig ned.

Alternativ II: (med fly over Oslo og minimum 15 personer med SAS (SAS go))

Fra Vigra 10.05.18 kl 6.10 med ankomst til Stockholm kl. 08.50 med SAS, retur fra Stockholm 13.05.18 kl. 18.50 til Ålesund kl. 21.45

Pris pr. person med SAS kr 2.364,- for flybilletten. I tillegg

kommer bussbillett til Vigra, eventuelt parkering på Vigra i 4 dager. Buss fra Arlanda til Stockholm – ca. kr 300,- tur/retur.

Alternative II. (Tilbud gjennom reisebyrå).

Pris for flybilletter kr 2.924,00 per person. Og med samme tillegg som ovenfor for tilbringertjeneste.

Hotellkostnad for dobbeltrom i mai 2018 Kr 3.633 (Clarion) Kr 3.875,- (Best Western) eller kr 5.506 (Radisson) – alt for 3 netter, men vet ikke om prisen inkluderer frokost.

Dette betyr at det koster ca. 9.000,- per par.

Konklusjon: Hvis vi er over 15 personer, men ikke over 30 personer vil Alternative II være det beste tilbudet.

Ulempe er tidlig fly fra Ålesund og tidlig ankomst Stockholm, hvor vi ikke får sjekke inn på hotell før ca. kl 13.00.

Endelig avtale med transportselskap kan vi gjøre etter at vi har fått påmelding fra brødrene. Først da kan vi få fastsatt endelig pris.

Vi må komme tilbake med program for turen når vi vet hvor mange som reiser.

Vi må ha fast påmelding før 20.1.2018.

Siste:

Etter at stoffet fra br. Ingebrigt var vel plassert på sida, kom denne meldingen fra Overmester i Loge Dag Hammarskjöld:

Bäste Bröder

Vi har nu bokat de viktigaste lokalerna för vänlogemötet, vilket betyder att planeringen för de övriga aktiviteterna kan accelerera.

Ramen för besöket blir enligt följande:

10/5 Besökare från Ålesund anländer till Stockholm

11/5 Gemensamma aktiviteter under planering

12/5 Høgtidsloge i Odd Fellow-husets stora logesal, med start 17:30

12/5 Middag i Odd Fellow-husets bankettsal, med start 19:30

För att kunna kostnadsberäkna de gemensamma aktiviteterna, vore jag tacksam att erhålla en uppskattning av antalet deltagare från Ålesund.

Med Broderliga hälsningar
Göran

Hilsen Utenrikskomiteen.

Br. Kapellan har ordet

En liten julefortelling.

Så nærmer vi oss igjen julehøytiden. En høytid som feires over store deler av verden, særlig i kulturelt kristne samfunn, men også flere andre steder. Innen kristendommen er jula feiret som en fødselsdag for Jesus. Nå er vi inne i adventstiden, ventetiden frem til jul. 4 uker. Begynnelsen på adventstiden er også begynnelsen på kirkeåret. En ventetid som vi sikkert alle husker tilbake til og minnes fra vår egen barndom. Forventningens tid. Mange minner strømmer på fra den tiden jeg selv vokste opp. All den gode baksten, hjemmeproduksjon av mat og pålegg til juledagene. De gode luktene når mor bakte julekaker eller laget smultringer.

Eller når vi fikk være med å lage julemanna. Og ikke minst, forventningene til julaften og julegavene. Jeg vokste opp i bydelen Fjelltun i etterkrigstiden. En tid der nøysomhet var en kjent begrep. Jeg husker at flere av mine klassekamerater fortsatt ikke hadde fått seg skikkelig bolig og bodde i tyskebrakker.

Utover på 50-tallet husker jeg også veldig godt alle de pyntede gatene, og utstillingsvinduene. Datidens muligheter til å reklamere for sine produkter. Jeg husker spesielt lekebutikken på «Rygh-hjørnet». For ikke å glemme modelltoganlegget ved K.P. Årskog i Skansen. Mange ganger ble vi «jaget», for butikksjefen var redd for at ruta skulle bli inntrykt av alle oss som sto og beundret utstillingen. Og Ålesund kirke. Pyntet med to store juletrær. Overfylt på julaften, av forventningsfulle barn og voksne. Når presten leste juleevangeliet, levde vi barn oss inn i situasjonen. Men vi forsto selvsagt ikke hvorfor alle skulle innskrives i manntallet.

I dag har de fleste av oss barn og barnebarn. Har de samme forventningene til julen som vi hadde? Hva skal vi legge under juletreet til dem? Blir de glad for det de får i gaver? Julen er jo en familiesamling. En tid med tradisjoner. Men er vi blitt for materialistiske i dagens samfunn? Er ting blitt viktigere enn mennesket? Adventstiden er nå av handelsstanden gjort veldig lang. Allerede i slutten av september ser du antydning til juleforberedelser i enkelte butikker. Skulle det være nødvendig? Kjøpepresset er stort, men blir vi lykkeligere? Vi vet at noen faktisk gruer seg litt til jul – og alt «strevet». Noen ønsker til og med å reise bort fra «hele greia». Det er jo synd – utrolig synd at det skjer.

For julen, med sine tradisjoner er en høytid som de fleste nordmenn ser frem til. Vi tilbringer julen med familie og venner. Vi nyter de fine dagene både før, under og etter selve helligdagene. I julen slapper vi av og bruker mye tid sammen med barn og barnebarn. Det er ikke kun gavene og den fine maten som gjør at særlig barna våre setter umåtelig stor pris på julehøytidene og juletradisjonene. Tid er i dagens samfunn mangelvare og barns opplevelse av familiejul er umåtelig viktig. Vi ønsker selvsagt at barna våre skal få oppleve julen slik vi selv opplevde den da vi var

små. Og julens tradisjoner må vi holde på.

Men vi skal heller ikke glemme at mange føler seg ensomme i jula. Kanskje har de mistet noen av sine nærmeste i året som har gått. Eller at noen er alvorlig syke. Dette må selvsagt merkes spesielt godt i julehøytiden.

Jeg vil derfor i inngangen til julehøytiden få benytte muligheten til å fortelle en liten rørende historie fra over hundre år siden. Om den tiden da alt ikke var så selvfølgelig som i dag og mange hadde det tungt.

Alle ønsker jo å være litt ekstra snille i julen. Så også Marte Svennerud på Svennerud gård. Rik, men barnløs, satt Marte Svennerud, landhandlerenken på Svennerud gård, og holdt bygda tøyler i sin hånd. Kunne folk betale, inndrev Marte Svennerud ubarmhjertig like til siste øre. Kunne de ikke betale, slo hun en strek over hele regnskapet. «itte no knussel», sa Marte Svennerud.

Så hendte det like under jul at lærer Hansen døde, og enken satt igjen med hele sju uforsørkede – i rene armoden. Presten sendte liste rundt for å få penger til begravelsen, og til å betale husleien. Listen kom selvfølgelig først til Marte Svennerud. Den oppmerksomheten skyldte bygda henne. Men videre kom den heller aldri. Den gikk tilbake til presten med påskriften: «Jeg bitaler itte no knussel» Underskrevet med Marte Svenneru.

Hvor meget Marte Svennerud holdt på ikke å være knuslete, sparte hun alltid på d'en i Svennerud.

Det der kunne bare en i bygda ha skrevet, og det er Marte Svennerud, sa presten, han satte et komma etter «bitaler».

Så lot Marte Svennerud spenne for, anbrakte sin mektige person på baksetet, og fylte hele sluffa med små og store poser fra butikken, og så kjørte hun på kondolansevisitt til lærer Hansens enke. Hvis noen etter den visitten hadde spurt lærer Hansens barn om hvordan Jomfru Maria så ut, ville de alle sammen ha forsikret at hun hadde tre haker og små lyseblå øyne, sånn som Marte Svennerud.

Men lillejulaftens morgen gled lærer Hansens enke i kjellertrappen, falt ned og slo seg så hun døde fra barneflokkens sin noen timer etter. Presten hentet alle sju barna til prestegården, og kalte i hui og hast sammen til et møte av bygdas beste menn – hvortil først og fremst regnes Marte Svennerud – for å høre om noen var villig til å ta til seg ett av lærer Hansens barn.

Møtet hadde ikke vart lenge før alle syv var anbrakt. Bygdas hjertelag var stort.

Imens satt barna i prestegårdskjøkkenet og spilte kortspillet «Gnav». «Det er best de får noe annet å tenke på, kryptet – og Gnav, er et uskyldig spill», sa prestens husholderske. De hadde spist opp alle rosinene de hadde fått å spille om. De satt og lyttet til stemmene inn fra prestens kontor. De største skjønnte godt hva det dreide seg om. Plutselig sa Nils, en liten lyslugg med gløgge øyne og minst mulig til nese. «Vi spiller om hvem som får komme til Marte Svennerud. Hun tar nok en av oss.»

Spillet begynte. De var så spente som om det gjaldt livet. Å komme til Marte Svennerud var nesten som å komme like lukt i Paradis. Mikkkel, den elds-

te, vant. Den yngste begynte å gråte. «Me vil også til Matte Fvenneru». Men gråten stanset brått. Det gikk i døra til kontoret. Marte Svennerud kom ut. Det var selvsagt at hun skulle velge først. Hun satte seg ned og lot de små lyse øynene vandre rundt på alle sammen. En gang til – rundt på alle sammen.

Hun stanset ved Nils. «Navnet ditt?» spurte hun. «Nils Ezekiel Hansen», svarte gutten ildrød av forventning. «Hvor gammel?» «Jeg fyller ti år den attende januar» kom det kjapt. «Vil du følge med til Svennerud og komme på butikken», «ja, takk» brast det ut av Nils. Han strålte. Men så kom han til å se bort på Mikkkel som satt og svelget og svelget. «Takk, men» sa Nils. «Nå? Har du kanskje ikke lyst?» Marte Svennerud hørtes støtt. «Jo men ...», sa Nils. Nils skottet på ny bort på Mikkkel. «Nå, hva er det med deg da?» spurte Marte Svennerud, litt kvasst. «Jeg vil så gjerne...men...det var Mikkkel som vant deg,» sa Nils fort. «Hvafor?» spurte Marte Svennerud uforstående. «Vi spilte om hvem som skulle komme til Svennerud. Og Mikkkel vant». Marte Svennerud dro på smilet. «Så du spilte bort meg du da Nils?» «Ja, jeg gjorde nok det». Nils hvisket og så skamfull ned. «Hvem vant du da?» «Ingen», Nils så mer og mer ulykkelig ut. Stakkar'n, sa Marte Svennerud. «Hvem vant du da?». Hun vendte seg til en åtteåring med to lyse fletter. Hun ble blodrød. Vred seg hit og dit, og fikk møy-

sommelig frem at hun heller ikke hadde vunnet noen. «Var det bare han Mikkkel som vant da?» Spurte Marte Svennerud. «Ja, for vi spilte ikke om andre enn deg», hvisket Nils. «Så, hvorfor spilte dere ikke om andre da?» Marte Svenneruds lyseblå øyne tittet nysgjerrig ut av det runde, lyserøde ansiktet.

«For vi ville helst være hos deg alle sammen», svarte Nils. «Jasså», sa Marte Svennerud og kikket betenkt ut av vinduet. «Jasså», sa hun en gang til, hun knep munnen sammen, reiste

seg brått og gikk uten å si mer. Barna så på hverandre. De ble sittende ganske tause i angst for at hun skulle være blitt sint, og ikke ville ha noen av dem. Men Marte Svennerud gikk inn på kontoret og satte seg ved siden av presten. «Jeg tar alle sju, itte no knussel», sa hun myndig og klasket sin store hånd i bordet.

Da Marte Svennerud en stund etter kjørte ut av prestegården med sluffen stuvende full av unger, og bygdas gode menn satt i sine sleder og ventet, for etter gammel skikk å la Marte Svennerud kjøre først, trådte presten ned trappen. «Nå et Hurra for Marte Svennerud», og svingte i begeistring kalotten. Og da det hurraet var slutt, svingte han den nok en gang til. «En gang til, itte no knussel», smilte presten. Og hurra ble det ropt så lenge den brede ryggen til Marte Svennerud var synlig fra prestegårdstrappen.

Jeg vil med dette få ønske alle brødre en God Jul og et Godt Nytt År.

Helge Haaseth
Kapelan

Informasjon om våre fadderbarn

Fra SOS-komiteen har vi fått denne rapporten.

Vi har også i år mottatt rapporter fra SOS-barnebyer om hvordan våre tre fadderbarn har det. I tillegg til fast årlig fadderbidrag gir vi en liten julegave direkte til hvert av de tre barna. De viser stor takknemlighet for dette, også i form av julebrev og julekort.

Stella ready for her football game

Stella Nyamekye

Stella bor i barnebyen Accra-North i Ghana. Ho er nå ti år og har vokst mye siste året, ser godt ut og har ingen helseproblemer. Den humorfylte og omgjengelige jenta er først oppe om morgenen og hilser høflig på alle andre i huset før det er tid for tannpuss. Ho har fått igjen tenner og kan smile bredt til alle SOS-søskenene sine uten å holde hendene foran munnen. Ho deler gjerne kjeks og søtsakene med søstrene Rosemary

og Esther og alle søsknene liker å leke med henne.

Som dere allerede vet elsker Stella å spille fotball, både sammen med jenter og gutter, og imponerer mange med talentet sitt. Nylig spilte hun for første gang på skolelaget og vartet opp med et vakkert mål. En minneverdig opplevelse! Ho er også en aktiv medlem i Girls Brigade på skolen.

Heime liker Stella å få opplæring i husarbeidet, men blir av og til irritert når søsknene vil hjelpe til eller korrigere henne når hun gjør feil. Mor Agnes liker ikke at Stella av og til ikke forteller sannheten. Det går bedre etter hvert som mor forteller henne at dette er noe som ikke kan fortsette.

Det er nok av interesse å få vite at Stella viser god oppførsel på skolen. Ho er en gjennomsnittselev, men har fått ekstraundervisning for å hjelpe henne til å bli bedre i de svakeste fagene sine. Ho går nå i sjette klasse og siste året på grunnskolen.

Blanca Lilian

Blanca Lilian Silva Mazariegos bor i barnebyen Santa Ana i El Salvador. Ho er elleve år og har bare et par skoleår igjen før ho kan begynne på videregående skole. Ho står opp kl sju og går på skole hver ettermiddag før leksene om kvelden. På skolen er det også tid til lek sammen alle vennene. Vanligvis er det basketball det går på.

Naturfag syns Blanca er litt vanskelig, men hol liker matematikk. Ho har lært alle multiplikasjonstabellene og liker å sva-

Blanca and her friends Mira and Aida

re raskt når læreren eksaminerer. Ho er svært takknemlig for at vi hjelper henne til å utdanne seg slik at framtida er i egne hender.

Bestevenninna Mira er litt eldre enn Blanca og har alle egenskapene som en bestevenn skal ha. Ho er snill og de er sammen hele tiden. Vi foresatte på skolen ser at disse to og SOS-søstera Aida er venner for livet og virkelig er en verdifull skatt for hverandre. Også SOS-mor Angela er glad for at Blanca har en venninne som hun stoler på og ser opp til.

Blanca er redd for å bli oppfattet som en liten hissigpropp fordi ho blir litt sint når SOS-søskena erter henne. Blanca er litt mer alvorlig enn de andre og oppfatter ikke alt som spøk. Mor Angela sier a ho ikke skal høre på dem for det er bare en lek. Bry deg ikke om dem, så vil de

slutte med ertingen! Stort sett leker de godt sammen og spiller fotball eller basketball.

Mor Angela har også lært Blanca noen triks på kjøkkenet. «Jeg kan lage rispudding og noen ganger lager jeg frokost for hele familien, fordi jeg er frokostansvarlig heime» kan ho fortelle og deler gjerne oppskrifta med oss. Ris er hovedingrediensen. Søndagsmorgenen er annerledes. Da er det tid for svømmeundervisning og også lek og moro i sammen med SOS-søsknene i vannet uten at læreren kommanderer dem.

Blanca er hundeelsker og hadde en Chihuahua da ho bodde sammen med sin biologiske familie. Ho ønsker seg hund en gang i framtida. Et annet stort ønske er å få besøk av oss i landsbyen og møte oss ansikt til ansikt. «Dere er alltid velkomne til El Salvador, og jeg vil bli svært glad for å fortelle dere alt om landsbyen og landet».

Ana Del Carmen

Ana bor også barnebyen Santa Ana i El Salvador. Ho er bare tretten år, selv om ho ser større ut. Ho har forventninger

SOS mother Agnes and the children playing game

til framtida, og selv om tvilen er der nå og da, tror ho at vi vil bli stolte av det som ho kommer til å oppnå i livet. Ana er veldig takknemlig for alt vi har gjort for henne og ville like å treffe oss en dag.

Lesing har alltid vært Anas trygge havn på skolen, men ho har aldri likt matematikk. Ho har mange drømmer om framtidig yrke, men hennes store ambisjon er å bli jurist, så det passer godt til evnene. Ho gjør det godt på skolen, spesielt i humanistiske fag, som er fag med masse lesing. Det blir også tid til lesing av noen bøker på spansk som ho fått i gave, men skolearbeidet tar mye tid.

Visste du at Ana er en dyktig kokk? Ho har lært noe av SOS-mora og har også gått på kokkekurs. «Jeg kan lage alt du ber om», sier ho sjølsikker og fortsetter: «Jeg kan lage kjøttretter, kylling, kyllingsuppe, spaghetti og mye annet». I tillegg til disse vanskelige rettene tilbereder ho perfekt frokost og middag. Ho har vært i landsbyen i seks år og er svært takknemlig overfor SOS-mor og SOS-familien som har lært henne nesten alt, og er veldig glad for å bo i landsbyen!

Ana har gode støttespillere rundt seg, blant annet vennene Tania, Estefani og Samuel. De er alle uatskillelige landsbysøsken. «Tania og jeg er sammen hver dag; de to andre er opptatt på annet hold av og til.» Som stor jente har ho gitt bort teddybjørnene sine til andre, men et kosedyr, en stor kanin, har ho beholdt. Ho fikk den i gave for mange år siden fra en som stod henne svært nær og «hver gang

jeg ser den, får den meg til å huske denne personen», legger ho til.

Ana gjør det fint på skolen. No har ho åtte forskjellige fag. Det faget ho liker aller best, og snakker om hele tiden, er data, fordi ho føler at hun kan lære massevis av det. I friminutta liker hun å leike med skolekameratene. En lek som heter «chinitas», der det gjelder å ha god hukommelse, er veldig populært.

Anita and her friend Tania

Mónica with her siblings Javier and Andrea.

LOGENS LOGGBOK

Fra våre ettermøter

Møte 06.04.2017 Påskemøte

Etter møtet i logesalen samlet vi oss i småsalen til påskemåltidet. Lammestek med nydelig saus og friske grønnsaker. Med andre ord, et herremåltid! Vi ble møtt av en syngende serveringsgjeng, som etter hvert begynner å få sving også på teksten i første vers av "Hør min sang . . ." Vi var velkommen til bords.

Torsdagsvisa ble sunget og alt var som det skal være ved et brodermåltid i Vesterveg.

Etter at maten vel var fortært fortalte br UM litt av historien bak Leonardo Davinskjis maleri "Nattverden", som han hadde gjort to forsøk på å få se, men ennå ikke hadde lyktes med fordi det stadig var stor kø av skuelystne, der et svært begrenset antall om gangen får anledning til et kort besøk.

Br UM hevet bordsetet og vi bega oss til salongen til kaffe og søtsaker og ei fersk Påske-Soga ble delt ut. Som alltid en god prat, med ønske om God Påske, før vi alle var på hjemveg, de siste ved 22.30-tida.

Arne Nes, referent

Møte 20. april 2017 – vennemøte

I logesalen fulgte man Storlogens nye opplegg for slike møter og det ble vel mottatt. Seks gjester hadde vi med oss da vi toget inn i spisesalen til brodermåltid.

Eks OM Arne Nes orienterte om logelivet utenfor logesalen og nevnd for styrkelse og ekspansjon vartet opp med en quiz som tydeligvis skapte problemer rundt flere av de runde bord. Det var en gemyttlig stemning over hele ettermøtet og jeg tror det var egnet til å gi mersmak for de fremmøtte gjester. Det blir spennende å se om noen av dem vil gi positive tilbakemeldinger og bli medlem av Ordenen..

Alt i alt et vellykket informasjonsmøte.

Arne Nes, referent

Davinskjis berømte maleri

Møtereferat, 27.04.2017 40 års veteranjuvel

Enda en veteranjuvel skulle overrekkes i loge Vesterveg. Denne gangen var det vår fung.OM, bror Arvid Birger Brevik, som etter 40 år i tjeneste for Odd Fellow, kunne framtre som kveldens hovedperson. Den blå og hvite juvelen satte en ekstra spiss på gallakledningen til jubilanten da han smilende ble gratulert av sine imponerte logebrødre. Vi nye, som bare har en ubetydelig fartstid i logen, så med store øyne på den flott dekorerte veteranen og prøvde etter beste evne å skjule misunnelen. En av brødrene slo fast at han neppe ville kunne rekke å gjøre seg fortjent til en slik medalje. I så fall måtte han leve til han ble 105 år!

Festen på ettermøtet ble som vanlig arrangert i krystallsalen. De uunnværlige rebekka-

Br. Arvid Brevik holdt en innholdsrik tale, der han var innom det meste av sitt lange og engasjerte logeliv. Eks Dep.Stor Sire Per Arne Vidnes har fulgt br. Arvids logeliv på nært hold og vet hva han har betydd for Ordenen i Distrikt 4. Vår nye OM, Odd Karlsen, kan bare nikke og lytte. Det er store sko han skal fylle som vår nye Overmester.

Ei vel-voksen kake fikk mange bein å gå på. Alle fikk, noen fikk mer enn ett stykke også..

søstrene hadde selvfølgelig gjort alle nødvendige forberedelser, og alle kunne bare sette seg til bords og nyte bordsetet med ventende middag og underholdning.

Først ute var selvfølgelig medlemmene i Odd Fellow koret som allerede stod parate på sine ustøe benker og bein. Jubilanten er selv en viktig sanger i koret, men denne kvelden hadde han naturligvis fått permisjon. Om det var derfor at koret virket litt usikre denne kvelden, vites ikke, men de resterende sangbrødrene kom da likevel fra opptreden med æren noenlunde i behold.

Bror Svein Rune Tenfjord, som var stedfortredende toastmaster for UM, takket koret for

de tre sangene vi hadde fått høre. Han gratulerte jubilaranten på det hjerteligste og sa at det er litt av en prestasjon å ha fullført 36 år som embetsmann/leir i løpet av disse førti årene han hadde vært medlem. Bror OM Arvid Brevik er et stort og dyktig JA-menneske som alltid stiller opp på en positiv måte for logen.

Det ble videre opplyst at menyen ville bestå av rød bacalao basert på tomat og pimientos. Baren hadde åpent hele kvelden, og det ble servert både øl og vin til maten. Akevitt kunne man også få. Nei, her manglet vi ikke noe, verken tørt eller vått. Spesialutgaven av Torsdagsvisa lød kjent og kjær, og etterhvert startet bror Nils-Erik Møller med sin stemningsskapende taffelmusikk.

Middagen, som ble vakkert servert av våre blide logesøstre, ble avbrutt av en rekke taler under bordsetet. Først ute var fungerende OM, bror Odd Karlsen, som gratulerte med vel fortjent veteranjuvel. Den særdeles innholdsrike og imponerende vita gjorde dypt inntrykk på oss alle. Godt gjort å kunne ha utført en så stor innsats gjennom så mange år samtidig som kunne rekke å ta seg av sin familie og sitt arbeid. Nei, denne gutten er ikke kjent for å ligge på latsiden!

Vår storrepresentant, bror Arne Aasen, var nestemann på talerlista og kunne ikke få fullrost hedersmannen nok for hans store engasjement som bror, kamerat, embetsmann i loge og leir og pådriver og respektert mann i Odd Fellows tjeneste. Sammen med kona hadde han gjort en fantastisk og oppofrende innsats. Blomsterbuketter fra Eks deputert Stor Sire, Per Arne Vidnes, og fra brødrene i loge Vesterveg ble så overrakt til jubilaranten etterfulgt av stor en applaus som fylte hele Krystall-salen.

Så var det veteranjubilaranten sin tur å holde sin takketale til den gallakledde forsamlingen.

De har lang erfaring med å lage hygge og god oppvarming når det er fest i Vesterveg. Denne søstergjengen sørget for prikkfri servering og hygge rundt bordet. Og de betjente også baren til glede for den som ønsket noe sterkere i glasset.

Og for en enestående og velformulert opplevelse det ble for oss tilhørere. Her ble det meste av det han hadde opplevd i disse førti årene oppsummert. Selv om tjenesten for logen hadde krevd mye av hans tid og penger, så ville han aldri ha unnvært disse førti årene.

Hovedpatriark i leir nr. 4 DTS, bror Terje Høybakk, ville også få uttrykke stor takk til bror Arvid for hans lange og trofaste tjeneste i leiren. Der hadde han blitt tatt opp allerede i 1983 og har alle disse årene innehatt mange viktige og store embeter. Det står det stor respekt av det arbeid som jubilaranten har utført i leiren. Som et synlig bevis på leirens taknemmelighet fikk bror Arvid overrekket en flaske utsøkt vin.

Bror Ingebrigt Holst-Dyrnes å takket for maten. Det gjorde han på den greie måten at han leste et langt dikt om klippfiskens tilblivelse og dens store utbredelse og anerkjennelse ute i den store verden. Så da var konklusjonen at bacalaoen vi hadde fått servert denne kvelden hadde smakt aldeles utmerket, og at ingen derfor hadde

grunn til å klage. Og det hersker det slettes ikke tvil om heller.

Veteranjubilaranten spanderte som skikken er i logen kake og kaffe til alle brødrene i kaffesalongen. Ei diger og firkanta marsinpankake med en guddommelig smak gjorde at brødrene stormet til bordet og forsynte seg på grensen til det sømmelige vel vitende om at det kanskje ikke så sunt å gaffe i seg så mye kake. Men usedvanlig godt smakte det!

Brikken takket for maten.

Klokka hadde passert tjuetre før brødrene begynte å ta på seg hatt og frakk og vandre hjem etter en begivenhetsfull aften i loge Vesterveg.

Referent: Alfred Husteli

Referat 04.05.17

EOM-møte

Møtet i logesalen, som foruten 1. gangs nominasjon hadde program om logens inventar, samlet ca 30 brødre seg til ettermøte. Nydelige smørbrød, laks og reker, var populært og gikk ned på høykant etter at torsdagsvisa var avsunget med br. Arnfinn ved tangentene.

Brødrene fikk også se filmen som Sivert Harang hadde laget som besvarelse på konkurranse til UNP i 2013. En film hvor han viste eksempel på våre budord om å være mot andre som du ønsker andre skal være mot deg. En tankevekker for de fleste.

Så var det trekning i lotteriet som er startet i anledning landsaken. Tre gevinster gikk til tre fornøyde vinnere og de fleste var på hjemveg da klokka beveget seg over 22.

Referat Arne Nes

Møte 11.05.17

Etter et litt langt møte i logesalen var det godt å komme ut til brodermåltid, til sedvanlig livlig mottakelse av serveringskomiteen. Bordene var enkelt dekket, for i kveld var det et opplegg med at vi fikk smøre maten sjøl. Helt perfekt!

Etter god mat og en god prat ved bordet, fortalte fung. UM, Svein Rune Tennfjord om sitt virke og opplevelser i brødrenes 5 minutter. Og han har også opplevd mye. Fem minutter går utrolig fort, og de 25 han brukte hadde et spennende innhold, som bare MÅ høres! Styremaskiner fra Tennfjord og 3-veis tipp for lastebiler og mye mer,

Helt OK mat for brodermåltidet. Enkelt og velsmakende.

er slikt som Svein Rune har stelt med i sitt yrkesaktive liv. At patientene de solgte sammen med bedrifta, til Rolls Roys, fremdeles er på markedet borger for kvalitet. Takk for et flott innlegg, br. Svein Rune!

Br. Ole Arne Nybø takket for maten og var glad for at det var hans tur til å føre videre den gode gamle skikken det er, å takke for maten. Han avsluttet med å lese et vers som "handler om å leve".

*For det handler om å leve,
det handler om å gi.*

Det handler om å elske,

det handler om å se

Det handler om å synge,

så høyt som du vil,

det handler om å gynge,

til du får til det du vil.

Vi var på hjemveg i 22.30-tida.

Arne Nes, referent

Referat fra møtet, 18.05.2017

Siste ordinære møte i loge nr. 82 Vesterveg denne "sesongen" fylte ikke akkurat opp lokalene i sjette etasje i Keiser Wilhelms gate 25. Bare et trettitalls logebrødre hadde tatt seg tid til å delta. Kanskje litt skuffende når en vet at nettopp dette siste møte før ferien regnes for å være viktig. Vel, der fantes sikkert gode grunner for å utebli. Maidagene skal rekke til så mange oppgaver. Og vi som pliktoppfyllende var til stede, gjorde det selvfølgelig fordi vi kunne.

Brødrene kom ut fra Salen med vakre panfløytetoner i hodet og tok plass i kaffesalongen mens de ventet på at servitørene, med sin nynnende velkomstrall, skulle ønske velkommen til bords i middagsalen. Som sedvanlig var bordene dekket opp etter alle kunstens regler, og duften av den varme

fiskesuppa, inneholdende blant annet reker og kveite, pirret i neseborene våre. Undermester tok seg bare så vidt tid til å få avsungen Torsdagsvisa før karene forsynte seg fra suppebolle- og brødfatene. Ragnhilds Catering kan å levere velsmakende mat, også denne gangen. For den lille sum av åtti kroner kunne en fylle tallerkenen opp til flere ganger hvis en da hadde sult og plass til så mye. Ikke en kjeft klaget på middagen. Etterpå smakte det godt med nytraktet kaffe med dertil passende sjokoladebiter.

Bror Odd Karlsen, som ledet sitt siste ettermøte som toastmaster etter to års samvittighetsfull tjeneste, kunne meddele forsamlingen at det denne kvelden ikke var lagt opp til så mye program. Men taletrengte skulle selvfølgelig kunne få ytre seg hvis de hadde noe på hjerte. Bror Arne Nes benyttet selvfølgelig anledning til å more oss med en morsom historie, trolig selvopplevd. Den handlet om en mann som hadde blitt misunnelig på kona si som gikk hjemme og koset seg mens han måtte slite på jobben. Kona mente at de gjerne kunne bytte. Men pipa fikk en annen lyd etter at mannen fikk prøve seg med de hjemlige oppgavene. Han forlangte å få gå tilbake til jobben sin. Så skjedde det noen videreverdigheter med paret, men den stakkars referenten fikk ikke med seg hele poenget og derfor må innrømme at han lo likevel sammen med de andre. Flaut!

Enda verre ble det for meg (referenten) da undermester kom med ideen at jeg kunne få fortelle om meg selv, min bakgrunn og livet mitt. Siden en helst ikke skal si nei i logen, stilte jeg meg bare freidig opp og fortalte så ærlig jeg kunne det jeg kom på i farten. Det ble som vanlig altfor hoppende og mange ord på en gang, så jeg tror at den applausen jeg fikk, måtte være fordi jeg endelig kunne ha vett til holde kjeft.

Br. Alfred er et ja-menneske utenom det vanlige. Han klarer ikke å si nei, og noen ganger føler han at han ikke skulle si ja. Men gleden for oss andre er at det aldri skjer! Takk br. Alfred, du en utrolig god vesterveger, en virkelig vesterveger sier jo heller aldri NEI! (Red anm.)

Undermester Karlsen hadde valgt seg selv til å takke for maten, og det gjorde han på en fin og enkel måte med å si at fiskesuppa hadde vært velsmakende og en nytelse for ganen. De brødrene som ikke hadde anledning til å delta på vårturen til vakre Nordmøre, ble ønsket en riktig god sommer. Alle måtte vi møte klare og uthvilte til høstens første møte den 31. august.

Klokken 22 begynte brødrene å ta fatt på hjemveien, vel vitende om at det lå en lang og deilig periode foran uten logeplikter og ansvar. Sommer og ferie er gode oppfinnelser!

Referent: Alfred Husteli

Møte 21.09.2017

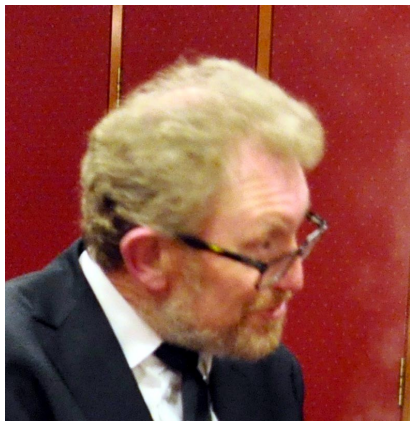
Den nyvalgte undermesteren, bror Svein Rune Tennfjord, ønsket oss velkommen til ettermøte i salen med de runde bord som stod pådekte og fine som de pleier å være. Et tyvetalls brødre hadde møtt opp og fordelt seg på de fire bordene.

Stemningen i salen så ut til å være god, og praten vitnet om at alle var fornøyd med tingenes tilstand. Det årlige valget av nye embetsmenn inne i logesalen var unnagjort, og det kunne være kjekt med litt løsprat og smil før måltidet startet. Pianisten satt klar ved sitt instrument og gav et godt tonefølge til vår kjære Torsdagsvisa. UM og kjøkkenbrødrene kunne denne kvelden by på god, gammeldags kveldsmat. Og det så ut til slå an, for det mangle ikke på noe. Røykelaks, reker, eggerøre og mør dandert med agurk- og tomatskiver gjorde brødskivene både fristende og velsmakende. Noen mente at dette både var sunnere og lettere for fordøyelsen enn tunge middager like før en skulle legge seg å sove.

Vår nyvalgte storrepresentant, bror Knut Rogne, informerte oss om hvordan logen på Stranda hadde fått inn penger til redningsskøyte-prosjektet vårt. De arrangerte kulturkveld i Stranda kulturhus (27.09.17) med bl.a. loddssalg og kåseri om de gamle gårdene innover Storfjorden. Selveste Oddbjørn Bruaset var hyret inn som trekkplaster. Vi ble oppfordret til å ta turen til Stranda denne onsdagskvelden.

Det ble så litt snakk om noen forandringer i programfolderen vår på grunn av at både en gradspassing og en innvielse hadde måttet bytte datoer. Nå blir det innvielse av 2-3 brødre den 12.10.17. Det ble også nevnt at websiden til logen bør få inn slike forandringer inn så raskt som mulig. Alle ble sterkt oppfordret til å bruke hjemmesiden vår.

Bror Svein Inge Alnes hadde tatt på seg å fylle posten "en brors 5-minutter". Det var interessant å høre om hans guttedager ute på Alnes. Mange kjente seg nok igjen i det han fortalte om oppvekstmiljøet i et lite bygdelag langt ut mot havet, om den fadelte skolen, samholdet og kameratskapet på tvers av aldersgrensene. I sitt voksne liv har han utdannet seg til et yrke på land siden han tidlig i barndommen slet med sjøsyke. Etter hvert har han hatt mange ulike jobber rundt omkring på Sunnmøre, der regnskap og tall har vært fellesnevneren. Nå jobber han for Kystverket i Ålesund der han har ansvar for økonomi og personal.

Bror Arnfinn hadde fått oppgaven med å takke for maten. Det gjorde han på en utmerket måte uten å kaste bort noe tid. Kveldsmat med brød og kaffe er bedre enn kraftige middager på en sen kveldstid, var hans gode råd! Og krydret med en flott historie (skrøne) til slutt, så ble dette en strålende avslutning på måltidet.

Eks OM Arvid måtte helt til slutt få lov til å fortelle litt om sitt liv som fisker i tidlig ungdom. Jeg tenkte at denne mannen har jammen opplevd mye ulikt og spennende i sitt omflakkende liv. Klokka nærmet seg 22 den kvelden, og det var på høy tid å karre seg hjem til senga og ei ny natt.

Referent: Alfred Husteli

Møte 28.09.17

Etter møtet var det tid for mat. Også denne gangen med god kveldsmat som en kunne forsyne seg med etter behag. Helt flott.

Men vi ble selvsagt mottatt med full musikk mens vi benket oss rundt de runde bord. Fung. UM sa SITT, og der satt vi. Så var det torsdagsvise og alt slik det skal være under et brodermåltid i Vesterveg.

Brødrenes 5 minutt er blitt en fast post og her er det variert innhold. Enkelte brødre har opplevd mer enn andre, slik det alltid vil være, men alle har ett eller annet de kan fortelle om, som er deres eget. Og slik også denne kvelden, med br. Erling Paulsen. Han hadde tatt utgangspunkt i sine forfedre og kunne fortelle om gårdsdrift på ei rasutsatt fjellhille i Storfjorden, dramatiske hendelser med ras, der flere hus forsvant og liv gikk tapt. Men også om hvordan

folk overlevde ras etter å ha lagt under snøen så mye som 22 timer! Flere av de som ble reddet levde i mange år etter, og ble mer enn 90 år før de døde.

Det lar seg ikke gjøre å gjengi br. Erlings fortelling i noen korte linjer. En må bare være til stede når han forteller, for det er en spennende historie. Takk br. Erling!

Br. Arne Aasen takket for maten og vi reiste oss fra stolene og rusla hjem sånn i 22-tida.

Arne Nes, referent

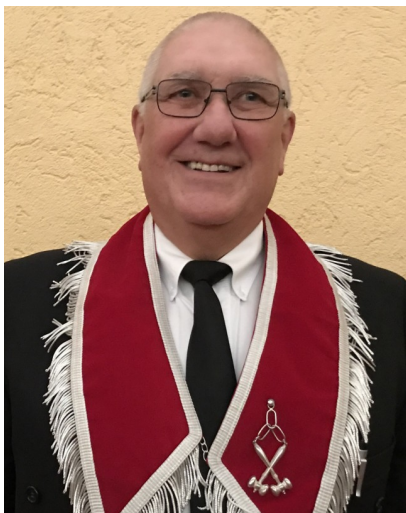

Rune Gjerde Hansen og Geir Ellingsen, velkommen i Vesterveg!

Møte 12.10.17

Etter et langt møte i Logesalen hvor det både var innsetting av ny sekr og UM i tillegg til ballott, før innvielse, kunne brødrene trekke ut i salongen. Br. UM inviterte til en sen middag og brødrene tok plass ved de runde bord som var bydelig pyntet for anledningen. Våre to ny brødre, Geir Ellingsen og Rune Gjerde Hansen ble behørig plassert ved Overmesters bord.

Etter torsdagsvisa fikk vi servert en nydelig fylt svinekam og de ca 30 til bords lot maten smake.

Etter at maten vel var fortært var det tid for taler. OM ønsket de nye velkommen i Loge Vesterveg og oppmodet dem til å møte så ofte de kan. Det er ganske eksklusivt å ha anledning til å møte i Logen. Benytt

dere av det, sa br. OM. Br. Geir Ellingsen takket for en flott innvielse og at de to var blitt vist den ære å bli medlem av vår Orden.

Han både lovet og håpte at de ville bli trottige møtegjengere.

Eks OM Oddbjørn Aasen er

både OF-fadder og virkelig fadder i tillegg til at han er onkel til br. Rune Gjerde Hansen. Han bad våre nyinnvidde brødre ta seg tid til å møte i Logen. Det er viktig, for det er ved å møte dere får virkelig valuta for dette medlemskapet. Han avsluttet med å ønske Logen lykke til videre.

De to nye brødre ble gitt et foreløpig farvel og kjørt hjem av sine faddere.

Det ble litt styr i forbindelse med at disse skulle gå, men det roet seg etter hvert og Eks OM Gunnar Vassbotn takket for maten i en tale som han tydeligvis hadde tenkt å holde mens våre nye brødre fremdeles var til stede. Men etter en del strykninger og forandringer holdt br. Gunnar en fremragende og munter takk-for-maten-tale som tiltalte de velforsynte gjenværende ved bordene.

Br. UM hevet møtet og så var det bare å trekke ut i salongen hvor søtsakene som vanlig smakte sammen med en god kaffekopp.

De fleste var på hjemveg i 22.30-tida.

Br. Arne Nes. Referent

Møte 19.10.17

Etter et kort møte i Logesalen var det ekstra hyggelig å bli invitert inn i salen med de runde bord, hvor krabbe med tilhø-

rende herligheter tronet på et eget bord, godt akkompagnert av syngende servitører. Vi var virkelig velkomne.

Etter torsdagsvisa var det tid for å gi appetitten fritt spillerom. De fleste greide ett skjell, men noen ekstra sultne måtte bare ha ett til!

Så var det tid for å dreie på de tre hjul, og br. Jan Roar Bjørstad sørget for at hjula til enhver tid gikk rette vegen. Men innimellom måtte han dreie dem andre vegen, da det kom klage fra salen fra noen som ennå ikke hadde vunnet. Om dette hjalp vites ikke. Det ble som vanlig flere gevinster på noen, mens andre gikk hjem uten gevinst. Akkurat slik det pleier å være.

Stemningen var upåklagelig, lattersalver og gode kommentarer slåss om oppmerksomheten, i god Vesterveg-stil.

De fleste var på hjemveg i 22.30-tida.

Arne Nes, referent

Møte 26.10.2017

Bror Johan Dolmen gjorde comeback som UM og toastmaster på ettermøtet denne seine oktoberkvelden. Han har som kjent en smittende og god latter som pleier å sette fyr i folk når de er samlet. Og det ble et gledelig gjensyn! Bror Pianist var også i toppslag og gjorde oppstarten til en fest. Selvsagt husket vi på Torsdagsvisa også denne gangen, og alle sang med av hjertens lyst. De vel tretti brødrene var raskt beredt til å få servert en velduftende kveldsmiddag i form av en utsøkt fårefrikase. Cateringen leverte nok en gang til brøreflokkens store tilfredshet. Godpraten rundt bordene tydet på at alle koset seg formidabelt. De som ikke hadde kostet på seg middag denne kvelden satt sikkert og angret seg over sitt valg.

Våre nye brødre fikk delt ut gratis noen tidligere utgaver av Soga som hadde gjemt seg bort i en krok. Og skal si de fikk bein å gå på!

Så fikk de som ikke hadde betalt penger til Landssaken, klar beskjed om å gjøre dette straks slik at alle kunne ha god samvittighet. Det ble lokket med at en til og med kunne få fratrekk på skatten hvis en oppfylte sin forpliktelse! Ja, ja, det er fint med slike gulrøtter.

Kveldens aller største høydepunkt utspilte seg da høvdingen, bror Ingebrigt Holst-Dyrnes, reiste seg opp og ga oss en in-

teressant forelesning om Sunnmøre sin fiskerihistorie. Fiske-slag som neppe mange av de yngre hadde noe forhold til, ble ramset opp, en etter en. Fiske etter brugde, håkjerring, håbrann, pigghå og, ikke minst, størje har vært med på å gi kyst-folket på Nordvestlandet gode inntekter opp gjennom tidene og gjort sitt til å gjøre Ålesund til fiskerihovedstaden. Hvert fiskeslag fikk en utførlig og innlevende forklaring slik at forsamlingen nærmest satt helt fjetret. Ingen tvil om at bror "Brikken" kunne sitt stoff etter et langt liv i fiskeri og fiskefor-edling. Applausen etterpå var svært fortjent og fortalte med tydelighet at brødrene satte umåtelig pris på det de hadde fått høre.

Bror Svein Engvik slapp så til med en takk-for-maten tale og uttrykte at det var absolutt grunn til å si at maten hadde smakt bra. Han ville at vi skulle si positive ting til hverandre slik at vi fikk mer tro på oss selv og være fornøyd med den vi er. Så sant så sant!

Kvelden ble avsluttet med et lite lotteri. Bare de som hadde betalt inn til Landssaken, fikk være med. Flere brødre kunne

reise hjem etterpå med en liten gevinst, men bare jeg, referenten, kunne dra hjem med hovedgevinsten, en kjempestor og velduftende klippfisk spesielt dandert og pakket inn i plast, av giveren, som var ingen ringere enn bror Ingebrigt Holst-Dyrnes. Skal si jeg var glad og lystig! Takk!

Bror Arne Nes fikk helt til slutt etter en kjekk kveld fortelle ei morsom, lita skråne som alle kunne ta med seg på hjemveien. Klokka hadde akkurat rundet 22.00...

Br. Alfred Husteli, referent

Br. Yngve Omenås sørget for at hans far, br Ingvar Omenås, ble behørig transportert både under seremoni og ettermøte.

Møte 02.11.2017

50 års veteran

De runde bord var nydelig pyntet med friske blomster og hvite servietter og serveringskomiteen møtte oss med velklingende toner! Det var duket for en virkelig festkveld i Vesterveg!

Vi var 40 til bords og menyen var en herlig fårestek med friske grønnsaker og fløtestuede poteter.

Kveldens 50 årsveteran, Ingvar Omenås hadde bestemt menyen og sønnen, br. Yngve var med og sørget for at br. Ingvar, som er litt plaget etter et lårbensbrudd, kom seg trygt fram både i salen og på ettermøtet.

Da maten var vel fortært og bordene ryddet fikk OM Odd Karlsen ordet og takket den nyslåtte veteran for det han er og det han har vært for Ordenen gjennom hele 50 år. Br. Jon Nesdal fulgte opp med gode ord

gjennom mange år. Br. Ingvar er fadder til br. Jon. De hadde også vært kolleger i arbeidslivet gjennom mange år og han delte en del opplevelser med oss andre. Br. Arne Nes er også en av br. Ingvars "etterkommere". Br. Terje Westad hadde nemlig også br. Ingvar til fadder og br. Terje var br. Arne sin fadder! Dermed et barnebarn av jubilanten!

Endelig var det br. Ingvars tur å si noen ord. Han holdt ingen tale, men tok oss med på en vandring fra Loge Vestervegs tilblivelse, hvor han, br. Sindre Olsbø, br. Kjell Hole og br. Arne Hagen, fremdeles er å finne i logens rekker og de var alle til stede denne store kvelden for br. Ingvar.

Noen mennesker må snakke høyt for å bli hørt, dette gjelder ikke br. Ingvar. Når han sier noe så blir han hørt! På sin rolige og milde måte tok han medlemme-

ne med på en vandring fra logens stiftelse og fram til i dag. Vi fikk høre mange morsomme historier og noen alvorlige. Br. Ingvar er en flink forteller og fortalte om hardt arbeid for å sette logen i stand til møter, da vi ennå ikke hadde fast lokale. Så måtte alt ryddes bort etterpå. Br. Inspektør hadde flere timers arbeid både før og etter møtene.

Br. Ingvar har også vært flink til å skaffe nye medlemmer til Logen. Han er fadder til br. Gjermund Vegsund, br. Petter Magerholm, br. Terje Westad og br. Jon Nesdal. Alle fire har også etterkommere i logen, så br. Ingvar har gjennom sin 50 år sørget godt for rekrutteringen!

Etter at bordet var hevet fikk vi kaffe og en nydelig sjokoladecake som avrundet enda en hyggelig veterankveld i Vesterveg.

Br. Arne Nes, referent

Møte 16.11.2017 – 40 års veteranjuvel

Etter en godt gjennomført seremoni i logesalen, ledet av DSS Kristian Haugan, samlet vi oss til ettermøtet. Brødrene fant sine plasser ved de runde bord, som i anledningen var pent dekket med hvite duker og nydelige blomster, og vi tenkte at her hadde serveringskomiteen virkelig stått på. Men det viste seg at komiteen kun hadde bestått av en person, nemlig bror Hermod Jørgensen, som oppholdt seg på kjøkkenet. Men han ble hentet inn og fikk stående applaus fra brødrene! Vel fortjent! Men hvor var resten av komiteen?

Br. UM tok problemet opp direkte og var ikke nådig i sin kritikk over medlemmer av serveringskomiteen som ikke hadde møtt opp. Slik kan vi ikke ha det, og det sømmer seg ikke en loge som Vesterveg, at man ikke møter når man har påtatt seg en oppgave! Man skal også skaffe en vikar om en selv ikke kan møte. Det er også et ansvar!

Br. OM beklaget at han måtte åpne ettermøtet på denne måten, men det var alvorlig behov for at han fikk sagt ifra. Vi som var der forsto det, men om de forstår det som ikke var der men skulle vært der, er et åpent spørsmål. Jeg håper jungeltelegrafene virker også i dette tilfellet!

MEN så var vi klare for ei utvida torsdagsviser, til ære for veteranen og vi ble nydelig akkompagnert av br. Nils-Erik Møller ved klaveret.

Maten ble servert av brødre som tok ansvar og det hele kom inn i gemyttlige former og god stemning. Nydelig fårestek med friske grønnsaker, tyttebær og ekstra saus til oss som er glad i mye saus, var veteranens valg av meny. Velsmakende!

Etter måltidet og rydding av bord var det tid for taler. Br OM var først ute med gratulasjon og velvalgte ord til veteranen. Br. Ola har hatt et yrke som krevde mye reising, noe som ofte fører

til at man ikke kan delta i alle møter. Men du har møtt så ofte du kan og det er kanskje en større prestasjon enn for oss som likevel er i byen. Br. Ola kom inn i logen i ung alder, med sin far, br. Edvin Eliassen som fadder. Så her har medlemskap gått i arv.

Eks OM Arvid Brevik fremhevet veteranens gode væremøte som logebror. Alltid klar for en hyggelig prat. Han avslørte også at de ikke bor så langt fra hverandre så muligheten for kameratkjøring var noe de måtte se å få i stand. Han gratulerte veteranen med juvelen, som han selv også hadde mottatt for ikke mange uker siden. Så vi er nesten jevn gamle som logebrødre, sa br. Arvid.

Eks OM Arne Aasen fremhevet br. Ola som en god logebror og at han også har flere sportslige ferdigheter, både i fotball for AaFK og på ski og i tennis. En aktiv bror som nå er blitt pensjonist og kanskje derfor også kan delta på flere møter i logen, enn tidligere.

Så var det br. Nils-Erik Møller sin tur på talerlista. Han hadde med hilsen fra Leir nr. 4 De Tre

Søyler som ville gratulere veteranen på sin egen måte. Leiren har en helt spesiell gave som gis til veteraner, en flaske med godt innhold og en etikett med spesiell utforming. Bare veteraner får en slik gave, og han bad veteranen drikke innholdet med andakt!

Veteranen selv holdt en kort men innholdsrik tale hvor han takket for godt kameratskap gjennom 40 år. Det er alltid hyggelig å møte i logen og møte alle brødre. Noe uforståelig at det er 40 år siden jeg kom med i logen. Jeg kan se tilbake på mange gode minner og dem tar jeg med meg videre. Han takket for en vakker og verdig seremoni i logesalen, en opplevelse han vil ta med seg videre og huske i lang tid.

Br. Alfred Husteli hadde fått oppdraget med å takke for maten og det gjorde han på en fortreffelig måte med en "Rimriks" til kveldens veteran og valg av meny.

Kvelden ble avslutte med en nydelig kake og tilhørende kaffe og vi forlot møtet, mette og vel fornøyde sånn i 22.30-tida, etter nok en hyggelig torsdagskveld i Vesterveg.

Referent br. Arne Nes

Utan mat og drikke, duger helten ikkje!

16.11.2017 AGH

*Ein Vesterveg-veteran rundar i kveld heile forti år
og då må ein vel feire med ein middag laga av får
for er det noko som pirrar våre nasar
så er det dufta av kjøtt som brasar
Ei skål for kokken; ho fortener ein klem og ein tår!*

*Ja, kva skulle ein ha vore viss der ikkje fanst ein sau?
Mest sannsynleg ville ein for lengst ha lege der dau,
men heldigvis kan vi møte dei overalt
på leit etter beite og steinar med salt
for så å verte sende til slakteri, tjora i lenker og tau!*

*Ein hjarteleg takk til alle som har stelt i stand maten
og til alle dykk andre som har delteke aktivt i praten
for eit måltid og mat rundt eit bord
gjer oss sterkare som syster og bror
De hugsar vel sikkert Skipper'n då han åt av spinaten!*

*Vi brødre er heldige som kan samlast på dette viset
og seglar vi med Vesterveg, kan neppe båten forlise
for vi veit at her er hald i kjeden
der vi i ro og mak finn att freden,
men viss tamsauen skulle døy ut, då vil det verte krise!*

Br. Sindre Henningsen, Steinar Rasmussen, Gunnar Petter Hessen og Svein Inge Alnes nynet "Høre min sang", mens br. Hermod Jørgensen denne gang unngikk fotografens skarpe blikk.

Møte 23.11.17

Dette ble et helt annet møte enn det var opplagt til. Vi fikk ingen "venner" på besøk av diverse årsaker, og br. OM valgte å vri både på innemøte og ettermøte.

Men det ble et hyggelig møte i Logesalen likevel.

Våre drevne karer i serveringskomiteen, stod oppstilt og sang oss inn til de runde bord.

Menyen var upåklagelig, vi smurte på selv og alle ble for-

nøyd. Enkel og grei mat som ikke legger seg til i magen og hindrer en god natts søvn.

Etter mat og en hyggelig prat rundt de forskjellige bord, fikk br. Per Vadset ordet til "brødrenes 5 minutter", noe som ble til 25 minutt, uten at vi merka noe til det. For br. Per har mye å fortelle. Han har jobbet med salg innen maritim industri i godt over en mannsalder, år som har vært breddfulle av opplevelser og sendt ham rundt i hele verden etter mulige kunder.

Det lar seg ikke gjøre for en som ikke stenograferer å gjengi br. Pers 5 min på en troverdig måte. Slikt må bare oppleves, men vi var 36 til bords som fikk høre br. Pers fortelling. Gledelig også at to av våre aller yngste brødre hadde møtt opp og de fikk oppleve en Vesterveg-kveld med den rette stemning.

Undertegnede leste ett av Br. Harald Breviks dikt som på en humoristisk måte forteller om vår skjebne i alderdommen. Innlegget ble godt mottatt.

Eks OM Arvid Brevik takket for maten og lekket litt om at en tenker seg nye takter for serve-

Br. Per Vadset har mye å fortelle

ringskomiteen etter nyttår. Det blir spennende. Ikke risikofritt å endre på ting som fungerer, riktignok med noe ujevn bemanning innimellom.

Så var det QUIZ. Br. Storrepr. og Eks Om Arne Aasen delte ut oppgaver til alle bord og så var konkurranseadrenaliyet på veg oppover!

Mange gode svar, men ingen hadde alt rett. Men jeg tror det var bord nr. 4 som vant. Plasse- ringen er noe her noe usikker på grunn av jubel.

De fleste rusla ut i regnværet i 22.30-tida etter nok en hygge- lig vestervegkveld.

Arne Nes, referent

Harald Hasåsmyr og Kjell Arne Remme. Velkommen i Logen!

Referat 30.11.2017

Gleden var stor da vi endelig kunne signere to nye brødre i loge nr. 82 Vesterveg, denne siste kvelden i november. Siden vi ikke hadde hatt noen suksess med høstens vennemøte, var det kjekt å få litt nyrekruttering inn i stallen vår. I sine all deles nye og stilige kjoledresser satte våre to nyinnvidde brødre, Harald Hasåsmyr (1950) og Kjell Arne Remme (1968) en fin ramme på kveldens ettermøte.

Som alltid på disse samlinge- ne var allting gjort i stand på aller beste måte av bror Her- mod og hans servitører, så det var bare å sette seg ned ved bordene og nyte stunden. Tors- dagsvisa klang godt imellom de røde veggene, og en kunne raskt konstatere at godlynnnet og stemningen var upåklagelig. Duften av middagen fortalte at noe deilig var på gang. Og brødrene var ikke sene med å gripe gaffel og kniv og ta for seg av den velsmakende maten som bestod av bakt laksefilet med blomkål, gulrot og potet, badet i rømmesaus med purre- løk.

I sin takketale for maten la ikke bror Pål Selbervik skjul på hvor begeistret han var for den- ne vidunderlige smaksopplevel-

sen. Her var det i hvert fall ing- en grunn til å miste matlysten! Ja, selv om ørstinger som han, kan være beskjedne, så får de i hvert fall sagt det.

Etter at middagen var fortært og kaffen påbegynt, var det tid for taler til våre nye venner, bror Harald og bror Kjell Arne. OM Odd Karlsen uttrykte glede over å kunne se to nye ansikter i logen vår. Han påpekte hvor viktig det var å ha godt frammø- te. Familie og arbeid kommer først, så kommer logen. Alle må møte så ofte de kan. Han påpek- te at det tar tid å sette seg inn i regler og ritualer og å bli kjent med resten av brødrene i logen, men at dette går greit hvis en deltar aktivt på møtene. Over- mester ønsket lykke til og gratu- lerte på vakkert vis.

De to fadderne bror Arvid Vedvik og bror Kjell Harsvik uttrykte i sine taler glede over endelig å ha fått med sine to venner i logearbeidet. De var sikre på at de nyinnvidde hadde de egenskaper som trengs for å kunne bli en velfungerende odd- fellower og har vist at de både kan være trofaste, sosiale, men- neskekjære, hjelpsomme og

ikke redd for å ta på seg utford- ringer. De har bevist at de til og med mestrer å kunne kose seg med en ørliten konjakk i godt lag. Så da, så – dette sær- s l- vende ut på papiret!

Fadderne virket sikre på at de kom til å trives i Vesterveg og bli en suksess!

Til slutt ville vår nye bror Harald takke. Det virket som han følte seg glad for den gode mottakelsen de hadde fått i lo- gen og ikke minst for den høyti- delige innvielsen de hadde fått ta del i. Han gledet seg til fort- settelsen og så fram til å bli kjent med sine mange helt nye venner.

De mange applausene tydet på at alle hadde likt det de had- de vært med på denne kvelden- ikke minst vår rolige og beha- gelige toastmaster, UM Svein Rune Tenfjord, som takket alle for tilstedeværelsen og for at dette ble en opplevelsrik af- ten.

Hjemveien kjentes lett og minnefull - prydet av stemnings- fullt måneskinn.

Referent: Alfred Husteli

Sommerturen 27. mai 2017

Blå himmel og ei svele i eine hånda og kaffe i den andre. Kan en ha det bedre på tur? En finner alltid en sitteplass.

Turen skulle denne gang gå med buss til Kristiansund, med passelige stopp og pauser for

litt strekking på beina og en matbit under veis. Og det ble en hyggelig tur, uten trøtte og stive

Det gjelder å ordne seg. Ett ekstra kaffekrus i sekken kan være godt å ha. Koselig stopp ved bomstasjonen.

Br. Kjell Hole og fru Sigrid koste seg i sola.

bein og det som kalles en mat-bit var nydelige nystekte sveler med rykende varm kaffe. Alt smakte fortreffelig i det flotte været.

Men for å begynne med begynnelsen. Bussen, med br. Olav Hodder ved rattet, startet kl. 9 fra Rutebilstasjonen og plukket opp folk under veis til

Moa, der resten av opplagte turdeltakere entret sine seter.

Så var vi i gang med kurs for Mellemverftet fra 1875, i Kristiansund.

Jeg hadde ikke vært der før, men det var tydelig at våre mer maritimt interesserte både hadde vært der og visste en del om det vi fikk se.

Vi ble behørig guidet av Tore Bugge Pedersen fra Nordmøre Museum, som var full av historie og kunnskaper om det vi fikk se. Mellemverftet er det mellomste av tre verft, derfor navnet. De to andre var av kortere varighet, og det eldste ble eldst! De gamle husa på verftet er reist i bindingsverk med tydelige tegn på at det er skibshåndverkere som har stått for bygginga. Der er flere skjøter og sammenføyninger i disse husa som er annerledes utført enn det du vanligvis finner i et bindingsverkhushus på land. De

gamle håndverkere kunne sine ting.

Velforeninga får bruke verftet til vedlikehold av egne båter og de kan ta på seg oppgaver

for andre. Slik blir det et levende miljø og møtested for foreningens medlemmer.

Etter at vi var behørig fylt opp med maritim historie gikk

turen videre i sørlig retning gjennom Averøytunellen og vi stoppet i Kårvåg der vi spiste en herlig bakalao på Bjartmars Favorittkro. Herlig mat og mer enn nok!

Etter en god pause her fortsatte turen på Atlanterhavsveien retning Molde. Komiteen hadde lagt opp til en sving innom Skaret men klokka gikk fort og etter en kort orientering og avstemning i bussen ble vi enige om å satse en noe tidligere fergeavgang enn det som var annonsert. Og det gikk bra.

Når jeg ser tilbake på turen nå, så husker jeg mange gode historier som ble fortalt av flere på bussen og br. Helge Stavik Haaseths lokalkunnskap om Krifast med broer og tunneler. Han var med å bygge dette vegsambandet og hadde en sentral rolle i prosjektet. Som guide og forteller gav han et godt bilde av hvordan Krifast både var planlagt og gjennomført. Stor

takk til br. Helge, for at vi fikk ny kunnskap om både problemer og løsninger en kan møte i et så stort prosjekt! Da jeg gikk av bussen på Borgundvegen var klokka godt over 23 og komiteen og bussjåføren hadde

Driver på Bjartmars Favorittkro orienterer om stedet og hvordan det ble til.

ennå igjen litt av turen og rydding etter oss. Så hvor lenge de holdt på vet jeg ikke. Men det jeg KAN si er at vi har en flott turkomite som ikke skyr noen midler for at vi skal ha det hyggelig. Og jeg glemmer ikke sjåfør Olav som sørget for at hele turen gikk knirkefritt!

Takk alle dere fra ArNe og resten av gjengen!

Julenissen, eller Sankt Nikolas, kom ikke bare med gaver, han skulle også motvirke julefeiringens fyll og spetakkel.

Julenissen temmet jula

Dukket opp i amerikansk dikt mot utagerende feiring

Julefeiringen har ikke alltid gått helt fredelig for seg. Her på berget kunne julebukene være en prøvelse å få i hus, siden det var snakk om unge menn som gjerne testet grensene til vertskapet.

I 1820-tallets New York truet et beslektet fenomen med å gjøre julefeiringen til en potensielt revolusjonær situasjon. Eller i det minste til et alkoholdrevet opprør.

Kriminaliteten økte

Det fantes en tradisjonell aksept for at grupper av unge menn i jula kunne oppsøke hjemmet til sine overordnede eller arbeidsgivere, hvor de lagde spetakkel utenfor inntil de ble invitert inn på en matbit og et glass med noe sterkt i.

Men i takt med at New York begynte å

vokse som by på grunn av den første industrialiseringen, begynte denne juletradisjonen å skli ut. Det som tidligere helst hadde vært mindre gjenger av skøyeraktige, hvor gjester og vertskap som regel kjente hverandre, lignet nå mer og mer på en mobb med balstyrige fyllicker som tok seg til rette.

Juletiden ble i stadig økende grad en prøvelse for byens borgerskap. Folk begynte å føle seg utrygge. Til dels med god grunn. Noen ganger eskalerte situasjonen, og både innbrudd, vandalisme og seksuell trakassering forekom.

Etter en spesielt urolig julefeiring i 1828 ble det tatt initiativ til å opprette byens første profesjonelle politistyrke. Dette kom altså som en direkte konsekvens av juledrikkingen og hjemmebesøkene.

Revolusjonerte julefeiringen

Noen måtte nå finne opp nye, ansvarlige juletradisjoner. En mann ved navn Clement Clarke Moore tok utfordringen.

23. desember 1823 fikk Clarke Moore publisert et nyskrevet dikt. Det het "A Visit from St. Nicholas" (Et besøk av Sankt Nikolas). Moore skildret en julefeiring som var en privat fest i hjemmets skjød. Og med barna i fokus. Den eneste fremmede som forstyrret, var Sankt Nikolas, en jovial figur som kom med gaver.

Diktet inspirerte avisredaktører, predikanter og andre opinionsledere til en kraftinnsats. Knappt 40 år seinere hadde julefeiringen fullstendig endret karakter. Den var blitt temmet.

Det er en slik bil vi har fått kjøpt fra Bertel O. Steen. Brukt, men helt i orden og velegnet for vårt formål.

Sirius Møre kan snart også tilby bil

Styret har i lengre tid arbeidet med planer om å anskaffe en bil som langtidsbehandlede kan bruke mens de er til behandling som varer over flere dager. Noen av dem er relativt friske mens behandling pågår og det kan bli lange dager om en må oppholde seg på sykehuset hele tiden. Det blir mye venting og kanskje negative tanker om hva som skjer osv.

For å lette på dette kom tanken om en bil de kan bruke i ledige stunder, når de er i form til det.

Byen har mye å by på for den som kan komme seg ut. Moa er nærmest og svært populært for noen, mens andre kanskje ønsker seg en tur på Fjellstua eller Atlanterhavsparken. Mulighetene er mange når en kan transportere seg selv.

Bilen, en Mercedes B 180 er lett kjørt og rimelig i drift. Vi har fått en avtale med Bertel O. Steen, som leverer bilen og sørger for service og dekkskifte.

Avtalen er over tre år og kan fornyes om ordningen svarer til forventningene.

Likeså har vi fått en treårig avtale med IF om forsikring.

Der er ikke satt opp avtaledokument om bruk ennå, men det kommer når bilen er klar. Der skal først settes på en del logoer før en setter den i drift.

Ellers er økonomien god i Sirius. Våre største sponsorer stiller på nytt og på nytt så Styreleder Jarle Remø er såre fornøyd. Økonomisk er det Sparebanken Møre, Ålesund Arbeiderforening, Tafjord Kraft og Ørskogbanken som er de største. Til sammen ca. 25.000 kroner kommer inn på konto hvert år!

Sunnmøre Meieri sponser oss med rømme, så til sammen er dette nok til å sikre driften av Vaffelbua også i kommende år.

Vaffelstekekurs

Det er naturlig at en etter noen år med slikt arbeid også må fornye staben og få nye villi-

ge hender inn. Derfor ble det mandag 29.05.17 arrangert nytt kurs for vaffelstekere i Sirius Møre.

Å steke vaffer er noe de fleste kan få til, men å være vaffelstekere i Sirius Møres regi betyr noe mer. Man må også beherske kunsten å være til stede blant en sårbar gruppe mennesker, nemlig de som har fått en alvorlig diagnose som krever behandling med sellegift eller stråling.

Det var 42 fremmøtt til dette kurset.

Åse Ananiassen orienterte om hvordan man skal opptre overfor pasienter og pårørende. Mye nyttig informasjon og et godt grunnlag for å forstå hvorfor en også må underskrive en erklæring om taushet om hva en ser og hører.

Nå må kontaktpersonene i logene sette sammen sine par slik at de nye får praksis raskest mulig.

Våre møter utover våren 2018

Revidert møteplan våren 2018 for Loge nr. 82 Vesterveg

Søndag	7 januar 2018 13.00		Nyttårsloge St.V/G/Liv/V/RM
Torsdag	11 januar 2018 19.30	O	25 års Ve.Ju. G Br. Per Sletfjerding
Torsdag	18 januar 2018 19.30	P	i Ålesund
Torsdag	25 januar 2018 19.30	O	Fd Thomas Wildey
Torsdag	1 februar 2018 19.30	O	+2 Galla
Torsdag	8 februar 2018 19.30	≡	Regnsk./Budsjett/Rapp.nevnder
Torsdag	15 februar 2018 19.30	O	Instr.
Mandag	19 februar 2018 19.30	DKP+	i Ålesund - Loge nr. 7 RM
Torsdag	1 mars 2018 19.30	O	Klba.
Torsdag	8 mars 2018 19.00	O	EOM Fellesmøte Loge 151 Bolsøy i Ålesund
Torsdag	15 mars 2018 19.30	P	Loge nr. 46 Frender i Ørsta
Torsdag	22 mars 2018 19.30	O	Påskemøte
Torsdag	5 april 2018 19.30	-	Ellingsen/Hansen/Remme/Hasåsmyr
Torsdag	12 april 2018 19.30	O	Vennemøte
Mandag	16 april 2018 19.30	P+	Opptagelse i Ålesund,
Torsdag	26 april 2018 19.30	O	Fd
Torsdag	3 mai 2018 19.30	O	Fd
Onsdag	9 mai 2018 19.30	P	i Ålesund
	9-13 mai		Stockholmstur
Lørdag	26 mai 2018		Evnt. Vårtur hvis ikke Stockholm

Ingen UNP i 2018

Hvis en leser Odd Fellowbladet De Tre Kjedeled nr. 3 - 2017, vil en ha registrert at noe har skjedd med dette prosjektet, som har fungert siden opprettelsen i 1949.

Det er vel ikke noe spesielt i dette, verden og samfunnet både i Europa og USA har endret seg mye på disse åra. Dessuten er det endringer av mer alvorlig karakter for Ordenen i USA, som har ført til at Ordenen i Europa og Ordenen i USA ikke lenger snakker så godt sammen.

Vi vet jo fra besøk i Odd Fellowloger i USA at ting der er vesentlig forskjellig fra vår måte å praktisere Ordenen på. De er ikke lenger så nøye med verken væremåte, bekledning eller bevertning. I det hele tatt en utvikling som Europa ikke støtter.

Det hyggelige som skjer er derimot at Ordenen på Island har større utvikling enn i verden ellers. Der har Ordenen hatt en svært positiv utvikling og har nå den høyeste deltakelse pr. innbygger og i verden for øvrig. De er altså blitt Ordenens flaggskip, ikke bare i Europa men i hele verden.

Island har nå tatt tak i UNP og har et godt samarbeid med FN. Derfor arbeides det nå med et nytt konsept som vi foreløpig ikke vet så mye om, men som varsler nye og positive muligheter for ungdommene som skal besøke FN. De vil også få noen dager på Island, har vi fått høre.

Vår komite arbeider videre, i nært samarbeid med Stor Sekretær og regner med å være "på lufta" med nye kandidater når tida er inne for det.

Red

Br. Arvid Vedvik ble overført fra Loge nr. 69 St. Olav og ser ut til å trives godt i Vesterveg. En trivelig kar det er hyggelig å prate med. Hjertelig velkommen i flokken!

Vi gratulerer og jubilerer!!

Fødselsdato	Navn	Telefon	Mobiltelefon	Alder			
08.01.1933	Paulsen, Erling		905 60355	85	22.06.1953	Sunde, Lidvar	70219765 99461020 65
09.01.1955	Hessen, Gunnar Peter	70131662	90563125	63	23.06.1942	Dybvik, Jogeir	70190151 76
09.01.1963	Oust, Arnt-Erik	70126166	97691963	55	23.06.1937	Fiskerstrand, Nils	70140627 34609579988 81
10.01.1939	Fosse, Bjørn	70125118	97648863	79	26.06.1935	Hoel, Asbjørn	70141894 97146020 83
17.01.1944	Stokkeholm, Arne Alf	70146008	91625431	74	29.06.1938	Vadseth, Per Sverre	90877233 80
19.01.1958	Andreassen, Martin Jens		90587839	60	30.06.1942	Olsen-Husø, Arne	70140369 76
28.01.1939	Engvik, Svein Erling		91165814	79	01.07.1941	Vassbotn, Olav	41206439 77
28.01.1939	Storhaug, Per Elias	70137620	90053683	79	02.07.1938	Nes, Arne	9262 3790 80
29.01.1939	Larsen, Arvid Hjalmar		90599558	79	02.07.1952	Vedvik, Arvid	45200595 66
30.01.1974	Erikstad, Tommy		40844064	44	05.07.1935	Hole, Kjell Odd	70140139 92094534 83
30.01.1953	Voldsund, Jan Mindor	70150470	91338450	65	09.07.1951	Kristiansen, Jarle	70094030 91385737 67
03.02.1956	Naalsund, Odd Birger	70145700		62	10.07.1931	Fossum, Torbjørn Harald	35534204 87
04.02.1926	Gulliksen, Johan W.berg	70155095	99229166	92	15.07.1968	Remme, Kjell Arne	91671848 50
05.02.1946	Aass, Olav Hilmar	70147112	90514928	72	18.07.1962	Torset, Jon Arne	70274722 41460410 56
10.02.1953	Harsvik, Kjell Bjarne		90265860	65	20.07.1947	Haaseth, Helge Stavik	70129016 91880131 71
13.02.1946	Eliassen, Ola	70146674	93011830	72	02.08.1983	Havnegjerde, Bendik V	96908656 35
21.02.1958	Hildre, Rodney		91522730	60	05.08.1949	Skrondal, Ola	70183531 91599605 69
21.02.1941	Selbervik, Pål	70131350	90933581	77	06.08.1942	Jørgensen, Hermod	70182334 90032826 76
22.02.1947	Nesdal, Jon Gunnar	70155439	92409011	71	18.08.1941	Holst-Dyrnes, Ingebrigt	70141261 91369266 77
25.02.1951	Vassbotn, Gunnar	70132428	91800234	67	22.08.1961	Bjørstad, Jan Roar	70123148 91531302 57
06.03.1958	Blomvik, Ronny Harald	70192172		60	22.08.1954	Fjærli, Arve Sindre	91558388 64
12.03.1960	Ellingsen, Geir		959 33380	58	25.08.1956	Omenäs, Yngve	70146997 90556604 62
15.03.1954	Løkvik, Odd Henry	70127553	95028968	64	04.09.1959	Rasmussen, Steinar	97192900 59
16.03.1958	Rogne, Knut		90734515	60	10.09.1950	Hasåsmyr, Harald	41549602 68
17.03.1958	Fugelsø, Olaf	70131585	91388827	60	12.09.1957	Mjelva, Steinar	70138065 91338480 61
25.03.1960	Dolmen, Johan	70128875	90521129	58	12.09.1938	Sletfjerding, Per	70142155 95142961 80
01.04.1946	Holen, Roe Mathias		91772510	72	13.09.1952	Tenfjord, Svein Rune	95127055 66
01.04.1936	Hoset, Arnfinn		90405830	82	16.09.1948	Brevik, Arvid Birger	70150195 90831550 70
05.04.1943	Stadsnes, Erling	70192679	91143966	75	25.09.1947	Rødseth, Jarle Norman	70131977 95052587 71
06.04.1947	Aasen, Arne Rolf	70142044	95206626	71	08.10.1951	Alnes, Svein Inge	41329706 67
07.04.1935	Olsebø, Sindre Johan	70146038	92428770	83	13.10.1937	Grimstad, Johan Peter	70141154 97043547 81
09.04.1963	Henningsen, Sindre	70129466	41849200	55	17.10.1937	Hagen, Arne Kjell	70129120 95876077 81
14.04.1945	Ramstad, Magnor	70155878	924 125 47	73	23.10.1953	Alnes, Ove Laurits	90650325 65
20.04.1963	Østraat, Håkon-Jarle	70126771	92014662	55	07.11.1950	Helseth, Erling	70131739 90877963 68
21.04.1944	Nybø, Ole Arne	70193566	99741212	74	12.11.1936	Salen, Rolf	70192515 90978995 82
22.04.1950	Husteli, Alfred	70142275	91703803	68	19.11.1947	Drønne, Rolf Oscar	922 975 45 71
22.04.1970	Åkre, Christian	701 45911	908 459 45	48	26.11.1946	Karlsen, Odd Dagfinn	70128411 906 67 463 72
27.04.1953	Hodder, Olav Behrentz	70138297	92498613	65	30.11.1948	Moa, Webjørn	57861616 70
30.04.1945	Sæter, Sigbjørn Harald	7015 0435	95294484	73	12.12.1946	Eriksen, Knut Berge	70141762 91637405 72
06.05.1949	Stenseth, Hugo	70146782	91889420	69	30.12.1951	Flatvad, Endre	91358136 67
11.05.1950	Rishaug, Ingvar	70143548	90928427	68			
19.05.1986	Hansen, Rune Gjerde		47442272	32			
22.05.1943	Hurlen, Robert Jan	70217186	90688908	75			
23.05.1930	Omenäs, Ingvar	71489090	98454383	88			
01.06.1922	Istad, Einar	70150436		96			
04.06.1970	Bigseth, Tore	70215970	95203103	48			
17.06.1933	Helland, Svein Håkon	70192482	90793693	85			
20.06.1931	Magnussen, Thor Idar	70127183		87			
20.06.1961	Østraat, Sverre Haakon	70145243	92617023	57			
21.06.1927	Vadseth, Hans Peder	70137533	952 79280	91			
22.06.1933	Homlong, Are	70141907	90779461	85			

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Løviknes Caravan

41460410
Jon Arne Torseth

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Firesafe

90042841
Odd Birger Naalsund

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Jons Kontor

70124015

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Dyrenes Helsekost

92297545
Rolf Drønnen

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Recover Nordic AS

91388827
Olaf Fugelsø

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Men vi har kanskje flere i våre rekker som har en stilling i sitt firma, som kan være villige til å la seg åpenbare på denne siden? Tenk over det og gi en positiv melding til br. Skattmester som vil ta innspillet videre.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Arne Nes

Soga-redaksjonen:

Arne Nes, redaktør og sideproduksjon. Alfred Husteli, reporter og fotograf
Trykk og ferdiggjøring, Jons Kontor

REDACTEURENS HJØRNE

Jeg sitter og blar litt i tidlige-re jule-soger og tankene kommer uunngåelig inn på de åra vi for lengst er ferdige med. For vi må gjøre oss ferdig med fortida om vi skal komme lenger. Riktignok er det slik med all fremgang at den på flere måter har ei rot i fortida. Vi må ikke glemme at noen har pløyd åkeren før oss, ikke alt nytt er nybrott.

Vi har hatt et aktivt år i Logen siden forrige julesoge. Vi har vært på tur, vi har vært på gode møter, vi har feiret mange juvelanter, vi har fått flere nye brødre og vi har, etter hvert, fått på plass et nytt kollegium. Men alt er ikke helt på plass ennå, dessverre, brødre vegrer seg for å ta på seg embeder som kan kreve jevnt og godt fremmøte. Og det er alvorlig.

Det er i slike tilfeller en tenker tilbake på de vel 40 åra jeg selv har vært ordensmedlem. Vi ble tidlig fortalt at å være med i en Loge betyr at vi alle må delta i den dugnaden det er å holde en loge i gang. "Det er en ære å bli spurt, du sier ikke nei om du blir bedt om å ta på deg en oppgave". Jeg synes det er alt for lett å si nei, det passer ikke. - Hva om alle gjorde det?

Så tenker jeg også på Soga fremover. Jeg nevnte noe om dette i den forrige Jule-Soga. Ingen ting har endret seg. Br.

Alfred fungerer godt som fotograf og journalist, mens jeg skriver litt og redigerer stoffet samt produserer sidene. Det hele går svært greit når en jobber kontinuerlig og med god planlegging. Vi er et godt team!

Dette går så lenge en er frisk og rask og vil sette av tid til jobben. Men skulle jeg og Alfred bli lei av hele greia en dag, så går antakelig det hele i stå. Hvem andre vil sette av så mye tid til ei slik oppgave?

For tid tar det. Det er ingen grunn til å legge skjul på det. Men det er også morsomt arbeid, så da kan en tåle at det tar litt tid.

Hver og en av dere bør tenke litt alvorlig på dette. Jeg ser at andre loger også har en form for Soga. Flere eldre loger har vært flinke til å dokumentere og de eldste ligger tilgjengelig på Oddfellow.no for den som vil se på det som er lagret. Men jeg ser også at tidene endrer seg andre steder også. Det som var et fint blad, gjerne utgitt til jul, etter hvert er blitt til ett ark, der en med små skrift får plass til det som har hendt i logen gjennom året.

Det er tydelig at gamle redaktører har takket for seg og nye, og mer rasjonelle brødre har tatt over. Noen steder er det blitt helt stopp. En mister også

verdifulle materiell når logens historie skal skrives, ved at den utviklingen fortsetter. Men er det så viktig?

Utfordringen for en loge er å finne noen som vil skrive ned det som hender, ta noen bilder, for bilder forteller gjerne mer enn ord, og så produsere produktet, enten digitalt for en dataskjerm, eller trykke den på papir til kos i godstolen eller på senga.

Redaksjonen er åpen for forslag fra brødrene.

Br. Alfred og undertegnede fortsetter som før med trivelig arbeid for logen.

God Jul og Godt Nytt År til alle våre lesere.

Arne Nes
Redakteur

Julehilsen til Logen og brødrene

Mens jeg satt og redigerte Jule-Soga ringte telefonen. En stemme, langt bortefra spurte; kjenner du meg? Om jeg gjorde! Mitt musikalske øre oppfattet straks at det var br. Eks OM Torbjørn Fossum jeg hadde på tråden.

Selv om det er lenge siden han flyttet fra byen glemmer jeg aldri hans stemme. Jeg var også med i hans kollegium da han var Overmester i Vesterveg.

Vi hadde en hyggelig prat. Han ville høre hvordan det sto til med flere brødre og det fikk han vite. Og jeg kan viderefortelle at det står bra til med både Gunn og ham, der de oppholder seg på Gran Canaria. Han bad meg hilse til alle brødrene. Vi avsluttet samtalen med ønsker om god jul og et fredfylt nytt år.

